

SEEMANŮV DENÍK II.

PRVNÍ OFICIÁLNĚ ČERNOBÍLÝ ZPRAVODAJ FESTIVALU THEATRUM KUKS

24. SRPNA 2017 | OBNAŽENÉ BAROKO

SPEKTÁKL, RAUT, SOIRÉ... A JEDEM! ANEB HOSTINA SMYSLŮ, KUCHAŘ, KUŘE A SMRT

PLEŠATCOVO INTERMEZZO | VOJTECH VÁVRA

Vážený a milý, poživačný i odříkající, smilnící i cudný, zábavný i nudný čtenáři,

den se se dnem sešel a Ty držíš v ruce již druhý fragment deníku váženého pana hofmistra Tobiáše Josefa Antonína Seemana. Po včerejším prologu (ten vřele doporučuji přečíst, pokud jsi tak již neučinil – vždyť dávaly by bez toho deníkové záznamy z dnešního čísla nějaký smysl?) jde nyní už skutečně do tuhého: teplota ovzduší stoupá, Kuks se pozvolna plní lidmi, spánkový deficit naší redakce roste a očekávání jsou vysoká. Včerejší slavnostní premiérou rozkošné erotické němohry *V borůvčí* byl zahájen šestnáctý ročník festivalu THEATRUM KUKS. Bůh nás provázej, dej nám sil, dej nám lásku a ochraňuj nás od zlého!

K dílnám Matiji Solceho, Abbé Libanského a Ondřeje Macka se nyní konečně přidává divadlo, a to s veškerou parádou. Na nádvoří hospitálu nás včera večer (ještě před premiérou) s květinou v ruce, širokým úsměvem

a pokud možno na chůdách přivítal rej masek, vychytralý kuchárek, kuře a Smrt. Je těžké utíkat před Smrtkou s plným břichem, a tak se bojím, že s pohostinstvím, jaké nám během posledních dnů zajistily hostince, bistra, bary a popremiérový raut, je náš osud zpečetěn. Přeji tedy Tvým i mým blízkým, příbuzným, milencům a milenkám upřímnou soustrast a zvu Tě, můj milý tloustnoucí příteli, do víru příštích dní.

Je záhadno připomenout, že velká sláva premiérová nebyla jedinou slávou včerejšího večera. Tereza Sedláčková a Simona Jindráková, dlouholeté členky souboru Geisslers Hofcomoedianten, připravily za doprovodu Ondřeje Macka překrásné soiré – noční zastavení s Antoniem Vivaldim, Josefem Myslivečkem a jinými mistry barokní hudby v jedné z chodeb hospitálu. Překrásná hudba byla pointou večera a dle mého skromného názoru skutečně zahájila letošní ročník festivalu, udala mu rytmus, naladila, rozpravidla krev, rozvášnila a dojala. Poddej se tedy hostině smyslů a směle si užij vše, co si užít lze, můj milý čtenáři.

Dobrou chuf a dobré trávení přeji, sousta Tě čekají vskutku mimořádná!

PROGRAM DĚNÍ DNE TOHOTO PŘEDESTÍRAJÍCÍ A VŠELIKÉ JINÉ INFORMACE DOPLŇUJÍCÍ ANEB DO KAPSY PRŮVODCE NÁVŠTĚVNÍKŮV PO ZJEVECH NA BAROKNÍM FESTIVALU ROZTODIVNÝCH

LÁKADLO | RACHEL DUCHKOVÁ

Dnes, dne 24. srpna léta páně 2017, nejprve bude lze na THEATRUM KUKS viděti práci mužů a žen v umění loutkohereckém školených, kteréžto sám velký mistr Matija Solce po tré dní vzdělávati jal se, aby nyní plody snah svých společně návštěvníkům představiti mohli a to v hodinu sedmnáctou u pramene Kukského.

Opět inscenace dvě se hráti budou v podvečer. Zprvu v prostorách scény jezuitské **Kolegium hraběte Šporka** ze základní schóly umělecké v Jaroměři svůj kus se představiti chystá, sic hru tu polémickou *Tkadleček: Hádka milence s Neštěstím* o půlsedmé hodině večerní spáchat jest hotovo.

Po pauze slastné navázati může mistr všech triků již výše zmíněný, jenž věci bez ducha život vdechnouti zná a úderem půl deváté divy nevídané s loutkami svými páchatи započne v hraběte Šporka hrobce tajemné. *Happy Bones* dílo jeho zvané uzřeti tak divák srdnatý od šesti let věku moci bude.

Kliden (*autorka prolezla zkoušku z Historické mluvnice na třetí pokus a za tři, pozn. red.*) může zůstati poutník pod plachtou stanovou dlíci, neb pršeti by ni dnešního dne nemělo a v předpoledním čase z mlh podzimních by léto babské vzkvěsti ještě mohlo, ku stupňům čtyřadvaceti se drápajíc směle!

CHERUBÍNSKÉ PÍSNĚ, ZÁMEK GORZANÓW // THEATRUM KUKS WANTS YOU! ORBIS PICTUS
FOTO: PAVEL VESELÝ

INTIMITA NA POMEZÍ LIDSKOSTI A ZVÍŘECKOSTI ANEB AMOR TYRANEM A TYRAN AMOREM

DIVADELNÍ KUKÁTKO | LUKÁŠ KŘÍŽEK

Vězte, že když se mi v Principálově prologu nechtělo představovat hraběte Františka Antonína Šporka ani jeho hofmistra Tobiáše Josefa Antonína Seemana, nebude se mi ani tentokrát chtít představovat další význačnou osobnost, spjatou s dobou barokní. Kromě toho, že vám všechna tři jména budou přinejmenším povědomá, se zde navíc můžete v průběhu festivalu (a kde jinde?!) potkat s ledaským erudovaným, kdo století *andělů a d'áblů* rozumí a rád vám o něm leccos poví. Dokonce i naše redakce takových konzultací často využívá, jen si vše nechává pro sebe, aby mohla cíleně provokovat. Jistý Giovan Battista Andreini mj. napsal *Dvě komedie v komedii* a *Magdalénu lascivní a kajícnu*, jichž se soubor **Geisslers Hofcomoedianten** s osvětou sobě vlastní chopil a vytvořil z nich své první dva andreiniovské opusy. Tento Andreini měl matku. To není neobvyklé. Neobvyklé by ale mohlo být, že tahle krásná a přitom i vzdělaná žena (to není sexismus, to je prostě fakt!) byla historicky první autorkou pastorály.

Isabella Andreini reagovala svou *La Mirtillou* (1588) na světoznámou pastorálu Tassovu – *Aminta* (1573). Geisslers vytvářejí inscenaci *V borůvčí* (mirtillo = borůvka) s poetikou sobě vlastní – žádné rekonstrukce, žádný akademismus, baroko živé a současné; tak, jak jej nečekáte – jakožto pokračování právě cyklu *Andreini*.

Geisslers sázejí na jistotu. Na silný a všeobecný tvůrčí i herecký kolektiv, tedy sami na sebe. *V borůvčí* se *La Mirtillou* inspirují, půjčují si základní motivy a hlavní myšlenku. Z textu jako takového zachovávají pouze fragmenty (přebásněného) prologu a epilogu, přičemž zbytek umně přetavují do „lesní erotické němohry“, která nakonec vypráví (či naznačuje nebo klidně odhaluje) víc, než slovo samotné.

Nad pomyslnou propastí mezi láskou a prudkou vášní se ocitají dva muži a dvě ženy, které sám Amor připravuje o hlas a v důsledku jejich nerozvážných, amorálních i jiných činů jim připraví – jak sám říká – lekci. To je tak, když neumíte s láskou zacházet. Je vlastně Amor, strůjce lásky i vášně, „dobrý“ nebo „zlý“? Je skutečně tyranem? Nejsme v zajetí citů tyrany sami sobě? Tato lekce pak přináší minimálně trojí podívanou.

V prvé řadě podívanou lesní – geisslerovsky půvabná a divadelně funkční scéna, kterou dobarvuje výtečná hudební složka. Tu zařizuje, zřizuje a pořizuje sám Amor – hraje, zpívá, vytváří si všechny ruchy a další doprovody a se vším precizně čaruje pomocí looperu. Druhá podívaná je v rovině obecné a přímo viděné – představovaný příběh. Hravá explicitnost a ještě hravější obnaženost odhaluje lásku snad ve všech významech, především těch milostných. Lechtivá komedie stává se tak spíše komedií pudů. A možná i údů? – Je vidět hodně a je na co se dívat (říkali páni i dámy). Seberete-li člověku slovo a necháte-li promlouvat jeho tělo, vzniká nový, bezprostřednější a živelnější způsob komunikace. Způsob, který nás vede k oné třetí, za fíkovým listem ukryté podívané: subjektivní divácký zážitek. Přečíst, odhalit nebo interpretovat je věc jedna, ale hledat významy dál, ještě tam dál za tím nejzřejmějším sdělením – asociovat, domýšlet – je věc druhá. Jeden může zápasit s odváděním pozornosti kvůli nahotě, druhý bude tiché dění analyzovat a hledat za ním tolik výkladů, kolika se domyslí.

Nahodilost u Geisslerů však rozhodně nehledejte. Nejde o „šablonu“, o pouhopouhou ilustraci slova a předání informace. Jde o odhalování situací. Čtení mezi řádky, které jsou zaplněny téměř vším, jenom ne slovem.

Gesto, pohyb, tanec, rituál v milostných aktech
i samotných námluvách a jím přidruženém dění.

Snad největší předností inscenace, která se od premiéry jistě jako živoucí tvar ještě pohne k mnohem lepšímu (u jedné-dvou situací bych ocenil větší zkratku, což však může být předvedením v plenéru), je dle mého práce s intimitou. Intimitou příběhu, intimitou mezi postavami a zároveň herci-kolegy-přáteli; intimitou, která vzniká mezi jevištěm a hledištěm. Intimitou, kterou si každý tak nějak sám a přitom se všemi odžije.

A taky grotesknost.

A závěr s nadsázkou, který vyústí v happy end.

Milujme se a množme se!

Za křovím, mezi borůvkami.

A u toho se mějme rádi.

PŘEDPREMIÉRA „V BORŮVČÍ“, ZÁMEK VALTICE // FOTO: MARIANNA BORECKÁ

TI, KDO ZA TO MŮŽOU...

SEEMANŮV ANSÁMBL | VOJTECH VÁVRA

Kdo vlastně jsi?

Mrva sprostná, ohavný puch,
hříšné tělo mám a hříšnej duch,
zrcadlo špatnosti, všelikých bolestí,
Hnusoba, Sodoma, smetiště Neřesti.

Jsi BAba nebo ROCKer?

Jaký to ryk? Snad Achilles v boji?
Ne, to jen vyděšen krčím se v hnoji.
Jaká to mužnost? Já – opuchlej oud.
Vybledlé bejlí, vyčmoudlý troud.

Co je podle Tebe baroko?

BA, BA, to pravda je, že ROK s ROKem dal,
z humánních věd já namnoze nepobral,
všecken já tupý, já psota, já bloud,
já barok nevím, čert by to spral!

VYTESÁNO DO KAMENE

BAROKNÍ KECÁTKO | BRAUNOV SYMPOSIUM

Historicky první zpravodaj festivalu THEATRUM KUKS vsadil na minimalistickou *sgrafiku*.

Druhé číslo zpravodaje jsme vytvořili na cyklostylu.

Věčné světýlko ve Šporkově hrobce stále nesvítí.

Belý Vesárt vám v šapitó i uvaří. A není na to sám!

Swarovski uvedl na trh novou kolekci – „František Antonín Šperk“.

Podle posledních předpovědí mohou za chlad v Kuksu mozkomoří.

V prostorách nádvoří se údajně ve večerních hodinách pohybovali exhibicionisté oděni pouze do fíkových listů. Petr Šmíd se po včerejší premiéře stane novou reklamní tváří společnosti Gillette. Společnost Braun se bouří.

Hitmaker Adam Václav Michna z Otradovic po komerčním úspěchu pilně připravuje pokračování díla *Loutna česká 2: Stará láska nerezaví*.

Po konzumaci včerejšího speciálního drinku „Žubrowa nakládačka“ nebyl redaktor V. V. schopen redaktorovat. Zbylí redaktoři v redakci na tom byli dosti podobně a přitom žádnou nakládačku nedostali.

Specialita pro organizátory festivalu: naše redakce požaduje změnu vstupenkových placek z „Můžu všude“ na „Můžu všechno“. #emancipovaníredaktoři (Další varianty, které jsme ochotni přjmout: „Můžu všude, ale nic nestíhám“ a „Můžu všechno, ale nechce se mi nic“.)

Momentka z redakce:

„Mě se to líbí.“ – „Lžeš, Vojtěchu, jsi unavenej.“

**TOTO JE BARTOLOMĚJ.
BARTOLOMĚJ VÁM KAŽDÝ
DEN V ŠAPITÓ NAMÍCHÁ SPEŠL DRINK.**

**A DNES HO DOKONCE MŮŽETE
SAMI NA DRINK POZVAT.
MÁ TOTIŽ SVÁTEK.
GRATULUJEME!**

THEATRUM KUKS 2017

BAROKO, JAK JEJ
NEČEKÁTE
23.—27. 8. 2017

UMĚLECKÉ DÍLNY 21.—25. 8. 2017

Loutkoherecká | Land artová | Hudební

Kde? hospitál Kuks | Za kolik? 2950 Kč | Co za to? ubytování po celý čas festivalu (až do neděle 27. 8.) v hospitálu Kuks, volný vstup na veškerá představení festivalu

LOUTKY V RUCE

Loutkoherecká dílna Matiji Solcheho.

Loutkoherecká dílna pro zkušené, méně zkušené i zcela nepošibené loutkáře | Pulcinella a Smrt

HARLEKÝN, NEBO KNIHA? POJĎ S TÍM VEN!

Land artová dílna Abbé Libanskeho.

Tvorba soch Harlekýnů z knih a instalace na kukský most | práce s lokálním tématem i historickým motivem

ZPÍVEJ JAKO BIONI!

Hudební dílna Ondřeje Macka.

Nastudování a provedení Bioniho kantát v současné interpretaci | seznámení se základními principy interpretace italské hudby 18. století

Kapacita jedné dílny je 10 účastníků.

THEATRUM-KUKS.CZ

JSME V SÍTÍCH

Festival se koná pod záštitou hejtmana Královéhradeckého kraje a starosty města Lysá nad Labem.

Děkujeme obci Choustníkovo Hradiště, festivalu Moravský parnas J. G. Gettnera a bývalé sýpce v Heřmanicích.

ZA FINANČNÍ PODPORY

Ministerstvo kultury ČR

PARTNEŘI

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

Hradec Králové
Český ráj

ECHO
www.echovevseti.cz

Trutnovinky

Místní kultura

Národní muzeum

ZA PODPORU

